



GLOSSA DELS GUARDONATS I DE LES GUARDONADES AMB LES PLAQUES I LES MEDALLES DE LA PAERIA

Hem iniciat aquest acte solemne i tradicional de la Festa Major de Sant Anastasi proclamant les pubilles que representaran a tota la joventut de Lleida durant tot aquest any.

Les pubilles representen els barris i les partides de l'Horta. Simbolitzen, per tant, la diversitat de Lleida i, també, la força i la unió social que neix de les diferents zones de la ciutat i que fa avançar Lleida com a conjunt.

La ciutat es trobarà, des d'ara, immersa en l'explosió d'activitats de les festes de maig, amb música, teatre, cultura popular, balls, animació al carrer, gastronomia, esport i, sobretot, cordialitat i relació entre els veïns i veïnes que volem gaudir de la nostra Festa Major.

La sortida del seguici de tots els elements de Cultura Popular de la Ciutat que varem celebrar ahir, ha estat la cerimònia popular d'obertura de les festes, una celebració amb la que Lleida mostra tota la seva riquesa cultural i associativa, la seva força social, perquè la ciutadania i les entitats són els que fan possible la festa i li donen tota la personalitat.

Després de la proclamació de les Pubilles, hem lliurat les Medalles de la Paeria, a les persones, i les Plaques de la Paeria, a les entitats que han excel·lit en el seu treball. Cada any, l'Ajuntament posa en relleu el seu paper per agrair la dedicació a Lleida en diferents àmbits i perquè aquesta tasca ens serveixi d'exemple a tots plegats.

Els Col·legis Professionals són un exponent del dinamisme social i empresarial de la ciutat. En temps de canvi com l'actual, han reforçat la seva aposta per seguir millorant la formació i la qualificació dels treballadors i per defensar els interessos comuns.

El Col·legi Oficial de Titulats Mercantils i Empresarials de Lleida és un exemple d'aquest treball, cabdal per al prestigi empresarial de Lleida. La placa de la Paeria reconeix la tasca que el Col·legi ha dut a terme en els seus 65 anys d'història.

L'educació és un valor imprescindible en la construcció de la ciutat i de la societat i, avui, és més necessària que mai. Per a Lleida és un orgull comptar amb una comunitat educativa compromesa, de la qual en són exemples els docents i els centres que avui reben homenatge en aquest acte.

Amb la placa al Mèrit Educatiu o Pedagògic, el Col·legi Sagrada Família rep un reconeixement als 125 anys de treball educatiu, d'acord amb els principis de la Beata Anna Maria Janer: la relació senzilla i propera amb un ambient de família, el tracte acollidor i sense distincions de cultures, la pedagogia fonamentada en l'amor, l'atenció personalitzada i l'ambient de llibertat i de treball.

També reconeixem el compromís dels pares i mares en la gestió del col·legi.



Com la Sagrada Família, el Col·legi Cervantes també té una extensa història, 80 anys, treballant per la qualitat educativa en un barri estratègic i sensible a tots els nivells, el Centre Històric. Alumnat, pares i mares, docents i equips directius heu fet possible aquesta excel·lent tasca per l'educació al barri, en un context de canvi demogràfic i social, on l'educació i la formació són les claus per garantir la integració i la cohesió social. Gràcies, entre altres accions, a la tasca del Col·legi Cervantes, el Centre Històric és un barri d'oportunitats.

Els esplais són part també fonamental de l'educació. L'esplai Epis del Col·legi Episcopal compleix 40 anys. En aquest temps, ha educat en el lleure trametent als infants el respecte, la solidaritat i la comprensió amb els altres, la participació conscient en la vida del grup, l'actitud crítica, així com la dimensió transcendent de la persona i el sentit cristià de la vida en grup. Eduquen la família, l'escola i la ciutat a escala espacial, i eduquen la formació reglada, el lleure i l'esport en l'escala temporal, i l'Epis és educació a l'escola i en el lleure.

Hem parlat de centres i d'institucions cabdals per a l'ensenyament a Lleida, però aquest vespre també s'ha distingit la tasca de persones que han destacat en aquest camp a nivell individual i que han rebut la medalla al mèrit educatiu o pedagògic.

El Pare Joan Ribalta i Balet, Medalla de la Paeria, és història viva del Col·legi Claver. Es va fer càrrec de la direcció pedagògica del centre des dels seus inicis. Va formar part d'un equip de professors entusiasta i, gràcies al seu esforç, dedicació i bon criteri han fet del Claver un referent educatiu a Lleida. La visió bidireccional de l'educació, on el professor aprèn permanentment, la innovació i renovació pedagògica inspirada en l'esperit ignasià, ha estat tramés pel pare Ribalta a moltes generacions de lleidatans.

També s'ha homenatjat Antoni Olona Cabasés, catedràtic de Filosofia i director de l'INS Castell dels Templers, amb una extensa i rellevant trajectòria educativa i pedagògica que es va forjar ja en la seva infantesa. Treballar amb el conjunt d'equips pedagògics de les escoles del barri de la Mariola, amb visió global de l'educació, treballar amb nois i joves amb més riscos que la mitjana de la joventut, fa al professor Olona un referent de l'educació amb majúscules a Lleida, i mereix tot el nostre reconeixement.

Moisés Sobrino va ser mestre del Col·legi Terraferma durant 37 anys. Un docent molt enyorat, que ens va deixar fa uns anys, i que ha rebut la medalla de la Paeria a títol pòstum. El seu Col·legi -i, amb ell, tota la ciutat,- l'homenatja des de fa cinc anys amb un concurs de relats que porta el seu nom. El Terraferma que Moisès Sobrino va contribuir a crear és avui un centre educatiu de carisma cristià que ha format bé a generacions de lleidatanes i de lleidatans.

Una altra de les figures distingides avui amb la Medalla de la Paeria al Mèrit Educatiu i Pedagògic és Manuel Lladonosa. Catedràtic d'història contemporània de la Universitat de Lleida, fou degà de la facultat de filosofia i Lletres de la nostra Universitat. Juntament amb l'enyorat Víctor Siurana va ser creador de la UdL a partir dels estudis universitaris existents a la ciutat. Fill de l'historiador i cronista Josep Lladonosa va heretar l'amor i el rigor per la història. El seu compromís ciutadà el portà a presidir l'Ateneu de Ponent i, abans, tot un conjunt d'entitats que aportaven llum i claror en la Lleida grisa de la Dictadura. Manel Lladonosa és referent en la recerca i estudi de la història i nom propi en la mateixa història de la Lleida contemporània.



També és un orgull per a nosaltres haver lliurat la Medalla al Mèrit Educatiu i Pedagògic a Santiago Bedoya Alejandre, mestre i impulsor de la renovació pedagògica a Lleida, que va posar l'accent en la preparació dels mestres i en la presència del català en les aules.

Santiago Bedoya va ser l'ànima de les escoles d'estiu i una persona compromesa des del món del sindicalisme i de la política en la millora de l'educació a la nostra ciutat.

Santi Bedoya, com Manuel Lladonosa, ha estat per a molts, entre els que m'incloc, símbol del progrés en l'educació i la pedagogia a Lleida i a Catalunya.

Educació i Esport són base de la formació de qualsevol persona i també de la societat com a conjunt. L'Esport és una part essencial de la formació dels joves, fomenta l'esperit d'equip i, a les ciutats i als barris, reforça la cohesió social, perquè és difícil que hi hagi fractures quan es treballa colze a colze, i en equip.

Fer esport, requereix entitats formades per persones. Els aquest sentit, els 50 anys de recorregut de la Penya Ciclista Colomina és una victòria important. La placa de la Paeria al Mèrit Esportiu és un reconeixement a la vostra aportació al món de l'esport de Lleida i, en especial, a una modalitat com el ciclisme, tan lligada al medi físic, a la geografia urbana i rural, a les nostres carreteres i a la nostra muntanya.

Fa un moment deia que l'esport és un gran cohesionador de les ciutats i dels barris. Aquesta és una de les grans contribucions dels clubs de Petanca del Secà de Sant Pere i de la Bordeta, dues entitats bolcades amb el seu esport, que assoleixen enguany el 25 aniversari. Més enllà de l'esport, aquests clubs de petanca són dos puntals de la vida associativa d'aquests dos barris de Lleida, el Secà de Sant Pere i la Bordeta.

Un altre àmbit que la ciutat ha reconegut en l'acte d'avui és la Solidaritat, un tret inherent en la societat lleidatana. Enguany lliurem set plaques i medalles per agrair l'especial dedicació als altres de tres entitats i quatre persones.

La primera d'aquestes persones és Cosme Garcia Mir per la tasca que ha dut i duu a terme perquè el nom de la nostra ciutat arribi arreu i per promoure la unió de diferents costums, tradicions, orígens i cultures que estan presents a Lleida i que ens enriqueixen culturalment i humanament a tots, vehiculades pels molts lleidatans i lleidatanes que formen part de les cases regionals.

Les Cases Regionals i la seva Federació que l'amic Cosme presideix són avui un factor de convivència i de cohesió. La contribució de Cosme Garcia a la ciutat s'estén també als mitjans de comunicació, en l'àmbit de la música, la informació i el lleure ha estat un referent ciutadà.

Per a una ciutat, tenir un teixit associatiu veïnal fort és garantia de participació dels veïns en el present i en la planificació del futur. I per aquesta causa ha treballat intensament Joaquim Mateo Rosselló –Quimet Mateo- al capdavant de l'Associació de Veïns Templers-Escorxador i de la Federació de Veïns de Lleida. L'amic Quimet ha estat un gran impulsor de la participació ciutadana i del món associatiu de Lleida, de la col·laboració institucional i dels esdeveniments culturals i cívics de Lleida. La medalla de la Paeria és un reconeixement a la col·laboració en la construcció de la nostra ciutat per Quimet Mateo.



Com també ho ha fet Manolo López Terrados, president molts anys de l'Associació de Veïns de Balàfia. De fet, té el número 1 en el carnet de soci d'aquesta entitat, fundada el 1972, pocs anys abans de l'inici dels ajuntaments democràtics. Manolo, la medalla a la solidaritat reconeix la teua trajectòria en defensa de tu barri, Balafia, que llueix en el coraçó desde tu Burgos natal. La medalla es també el reconeixement a la promoció, desde Balàfia, de la participació ciutadana en toda Lleida.

En el mateix sentit rep la medalla Jacinto Pernia, també burgalès, president de l'associació de veïns de Pardinyes, ORVEPARD, durant 28 anys, des del 1972 i fins al 2000, en dècades de gran desenvolupament del barri a tots els nivells. La gran capacitat organitzativa de Jacinto Pernia i les dots participatives i conciliadores han contribuït a fer de Pardinyes el gran barri que és ara.

Aglutinar i liderar ORVEPARD amb llibertat per a cada entitat, tota la vida associativa de Pardinyes, requereix una capacitat de tracte humà i de generació de confiança que pocs, el Jacinto sí, tenen.

Bona part de la solidaritat lleidatana s'estén per la xarxa de llars de gent gran amb que compta la ciutat. Enguany, la de Santa Cecília, al barri de Cappont, compleix 25 anys de dedicació a les persones grans d'aquest barri, al seu lleure i formació, a les relacions socials, al seu benestar, en definitiva. Les Llars demostren les capacitats de les persones grans i són un excel·lent exemple de la solidaritat i de l'ajuda mútua que es presten entre sí els lleidatans i les lleidatanes.

La Llar de Cappont és, per mèrits propis, mereixedora de la Placa a la Solidaritat, és a dir, al treball pels altres. I em sap greu que la Regina no sigui ja aquí, però els seus successors tenen el mateix esperit solidari que ha impregnat 25 anys la Llar.

L'Organització Nacional de Cecs, l'ONCE, porta 75 anys amb presència a Lleida. La delegació en aquesta ciutat es va posar en marxa sols un any després de la fundació de l'entitat.

La institució, al llarg d'aquests anys, ha creat un sistema de serveis socials especialitzats per a persones cegues que avui és una base per a les associacions de cecs de tot el món i una referència obligada per a professionals de l'àmbit social. Es tracta d'un sistema de serveis, de generació d'oportunitats en l'àmbit educatiu, laboral, cultural i social que insisteix en la igualtat de drets, perquè les persones cegues es desenvolupin a tots els nivells humans.

Fa 150 anys de l'arribada de les Germanetes del Pobres a Lleida, la congregació que va fundar Juana Jugan, la germana francesa que va ser canonitzada el 2009 pel papa Benet XVI. Les Germanetes compleixen, per tant, un segle i mig de labor desinteressada vers els altres i d'una gran tasca assistencial a la gent gran en la residència Juana Jugan.

Quan cada any, en diferents ocasions, visitem amb la meua esposa la Residència, puc sentir, de sentiment, l'apreci de la gent gran per les germanes. Són un exemple i generen afecte i complicitat.



Dèiem en començar que la Festa Major és un exponent de Cultura en majúscules, com ho és el Pare Francesc Gamissans Anglada. És autor de les primeres traduccions al català i a l'espanyol de les regles franciscanes dels "Escrits de Sant Francesc i Santa Clara", un treball elogiat personalment per Salvador Espriu i Maria Àngels Anglada. Ha estat, també, guionista de programes de Ràdio Nacional d'Espanya a Barcelona, i fou productor i presentador de documentals sobre Terra Santa per a Televisió Espanyola.

Ha escrit, també 5 obres de teatre: Joan XXIII, Santa Clara i Sant Francesc, el Beat Castelló Aleu, la Història del Carmen i la llegenda molt estimada pels lleidatans de la Mare de Déu del Blau. A més de teatre, és autor d'articles periodístics i d'estudis d'espiritualitat.

El pare Gamissans ha enriquit l'humanisme i la creació literària en el sí de l'església i de la societat. Ser il·lustrat, literat i humil com a bon franciscà, fraret que diem a Lleida, és un privilegi que només hem trencat nosaltres demanant que accepti aquest reconeixement que la ciutat li fa.

Una de les institucions de referència per a la Cultura a Lleida és, des de fa dècades, CaixaFòrum, abans, la Fundació La Caixa. Al seu capdavant ha estat fins fa uns mesos Mercè Freixinet. Amb la Medalla al Mèrit Cultural o Artístic hem volgut reconèixer aquests 24 anys de trajectòria al capdavant de CaixaFòrum, que ha estat un punt de transmissió cultural cabdal per a la ciutat i un centre, sempre obert a la col·laboració amb les diferents institucions culturals de Lleida. La Mercè ara gaudeix de la cultura però no podem deixar de reconèixer la seva contribució a que en poguéssim gaudir els lleidatans durant molts anys,

Durant més de 20 anys, l'etnògraf Joan Bellmunt Figueres ha explorat les comarques de Lleida a la recerca de material per als seus treballs. La seva gran obra és la col·lecció de "Fets, Costums i Llegendes", integrada per 32 volums. També és autor del Calendari Tradicional de les Terres de Lleida i del llibre Cop d'ull a la història de Lleida. Hem d'agrair el seu amor per la cultura popular de les nostres terres, per les tradicions, pels costums i per les llegendes. Joan Bellmunt ha garantit que una part fonamental del nostre llegat més personal com a societat, el llegat popular, perduri per sempre.

Nosaltres, avui, només hem volgut, modestament, trametre-li el reconeixement d'una ciutat a qui ajuda cada dia a que coneguem més la nostra història, els nostres costums i la nostra cultura.

Felicitats a totes i a tots per la vostra tasca. Amb la concessió de les plaques i de les medalles, quedarà constància per sempre de l'agraïment de la ciutat per tot el que heu aportat.



Com també quedaran per a la història les paraules que tot seguit pronunciarà el pregoner, Sebastià Serrano, en un altre dels moments àlgids de la Festa Major i del conjunt d'actes festius que la ciutat celebra al cap de l'any.

Sebastià Serrano va néixer a Bellvís, al Pla d'Urgell, el 1944. És lingüista, comunicòleg, escriptor, professor, matemàtic...

Va estudiar filologia romànica i matemàtiques i ha publicat llibres d'assaig sobre lingüística, poètica, filosofia i teoria de la ciència. Entre altres, Elementos de lingüística matemàtica, Literatura i teoria del coneixement i Lingüística i qüestió nacional, que va merèixer el Premi Joan Fuster d'assaig.

De la seva extensa obra, destaquen els treballs dedicats a la semiòtica i a la teoria de la comunicació, entre altres, "La festa dels sentits", "El regal de la comunicació", "L'instint de la seducció" o "Els secrets de la felicitat", uns treballs que, tan sols amb els títols, ja desprenen joia, positivisme i alegria de viure, de gaudir dels sentits i, sobretot, del plaer de la comunicació.

Sebastià Serrano també ha conreat la narració, amb les novel·les "La Paradoxa" i "Elogi de la Passió Pura", Premi Ramon Llull.

Conferenciant i professor en moltes universitats, l'any 2003 fou guardonat amb la Creu de Sant Jordi. És catedràtic de Lingüística de la Universitat de Barcelona i col·labora amb mitjans de ràdio i de televisió com a expert en temes de comunicació.

Sebastià Serrano tendeix ponts entre la saviesa i li agrada destacar les connexions existents entre la ciència i les humanitats així com els beneficis, a tots els nivells que aporta la literatura, facilitadora de la felicitat emocional, un estadi que segur que ens provocarà el pregó que estem a punt d'escoltar.

Àngel Ros i Domingo
Alcalde de Lleida
Lleida 9, de maig de 2014